

En meget mink

Fryde = Sang

over Høysangens] Kap. 11, 12 Vers.

Kom min Kiæreste! led os

gaae ind paa Marken; [etc.]

[Fruelig]. Trykt 1783.

V box 34:1010

En meget smuk

Fryde-Sang,

over

Høysangens 7 Cap. II, 12 Vers.

Kom min Kiereste! lad os gaae
ud paa Marken; lad os blive Nat-
ten over i Landsbyerne; der vil jeg
give dig min megen Kierlighed.

Melodie: Kom o Livets Aand 2c.
eller

Jeg min Ungdom vil fremdrage 2c.

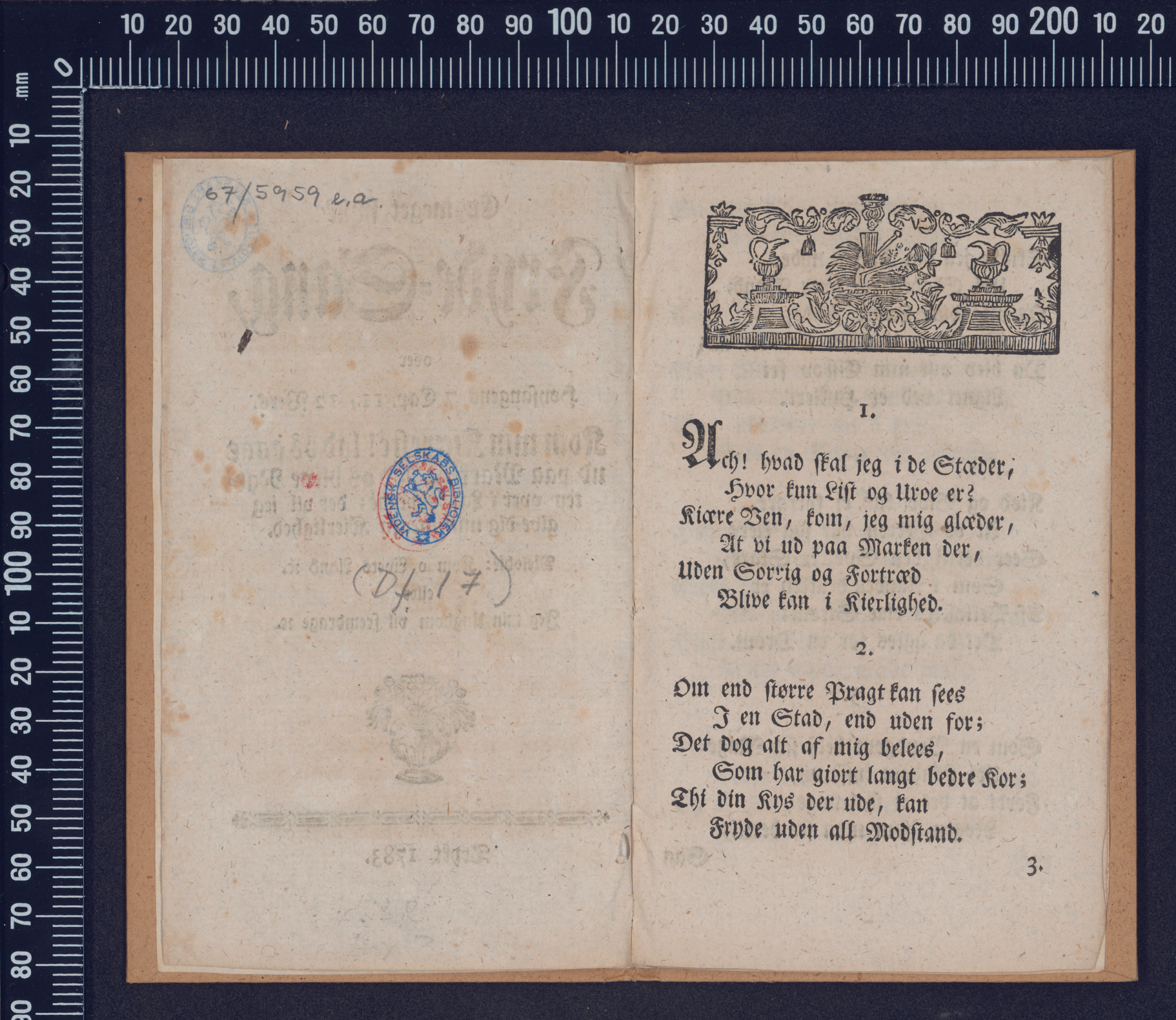

Trykt 1783.

[Handwritten: Trondhjem]

V. box 34:1010

67/5959 e.a.

(Df. 17)

1.

Ne! hvad skal jeg i de Stæder;
Hvor kun List og Uroe er?
Ricere Den, kom, jeg mig glæder,
At vi ud paa Marken der,
Uden Sorrig og Fortræd
Blive kan i Kierlighed.

2.

Om end større Pragt kan sees
I en Stad, end uden for;
Det dog alt af mig beles,
Som har gjort langt bedre Kor;
Thi din Kys der ude, kan
Fryde uden all Modstand.

3.

3.

Skulde jeg din Kyssen nyde
Udi Staden for hver Mand;
Og mig dine Læber fryde,
Saa min U-Ben saae det an;
Da blev vist min Elskov fri
Lignet ved et Hylleri.

4.

Riød og Blod kan ej forfare,
At os Herren har saa kær;
Seer dertil den Spotter-Skare,
Som i Aanden drukken er
Af Bøllysters rige Strøm;
Det da agtes for en Drom.

5.

Som en Brudgom helst sin Mage
Udi Løndom kysse vil,
Fordi at det ej skal nage
Nogen, som mon see dertil;

Saa

Saa giv Du i Løndom din
Allerbeste Glædes Viin.

6.

Naar mig Kierlighedens Hede,
Søde Jesu! tænder an;
Naar Du Liv og Siæl vil lede
Paa den søde Bøllysts Plans;
Saa udbryder alt i mig,
Som en Strøm ret veldelig.

7.

Hjertet røres, og min Villie
Bryder ud af Aand og Mund,
Guden kan sig ikke stille,
Men maa springe paa din Grund;
Mine Dine ligesaa
Af stor Glæde græde maa.

8.

Som en Kilde sig udgyder,
Naar den er ret rig paa Vand;
Og af Floder overskyder,
Saa er den Dig nyde kan:

Han

Han sin yndig Glæde-Stand
Ej for Verden dolge kan.

9.

Han optænker Glæde-Psalmer,
Sjunger, springer af all Magt;
I hans Hænder ere Psalmer,
Og hans Tunge er opvagt:
Han sin Ild ej dempe kan,
Alt maa sees af hver Mand.

10.

Naar nu det af Verden høres;
Meener den i Hiernen sin,
At her Galenskab fremføres,
Eller man er fyldt af Viin:
Alt bespottes Manglede,
Hvad som skeer af Kierlighed.

11.

Derfor Ven! kom, lad os drage
Ud paa Marken, der i Fred
Ville vi os sammenmage
I den søde Kierlighed:

Tusind

Tusind Gange vil jeg dig
Kysse, og Du atter mig.

12.

Da, da vil vi vore Hiertes
Åabne, og for Dine see,
Jeg din, og Du mine Smerter;
Der skal det for Glæde see,
At vi vil i Lystighed
Prise vor Lyksalighed.

13.

Du skal sünge: Kom min Due,
Kom til mine Bunders Dal,
Der tør Du dig intet grue;
Du der sikker hvile skal;
Læg dig nu hid til mit Bryst.
Nyd den søde Himmel Lyst.

14.

Da skal jeg for Glæde springe
Udi dine Bunders Saar;
Da skal Jesu, Jesu klinge
Mit Hosanna, hvor jeg gaaer:

Jeg

